

Brüsszel, 2025. december 12.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2025/0399 (COD)

16772/25
ADD 3

ENER 677
TRANS 644
RELEX 1683
ECOFIN 1735
ENV 1384
CODEC 2126
IA 231

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. december 11.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	SWD(2025) 2001 final
Tárgy:	BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA [európai hálózati csomag] amely a következő dokumentumokat kíséri Javaslat AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a transzeurópai energia-infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, az (EU) 2019/942, az (EU) 2019/943 és az (EU) 2024/1789 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2022/869 rendelet hatályon kívül helyezéséről Javaslat AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az (EU) 2018/2001, az (EU) 2019/944 és az (EU) 2024/1788 irányelvnek az engedélyezési eljárások felgyorsítása tekintetében történő módosításáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: SWD(2025) 2001 final.

Melléklet: SWD(2025) 2001 final

Brüsszel, 2025.12.10.
SWD(2025) 2001 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM
A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

[európai hálózati csomag]

amely a következő dokumentumokat kíséri

Javaslat

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a transzeurópai energia-
infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, az (EU) 2019/942, az (EU) 2019/943 és
az (EU) 2024/1789 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2022/869 rendelet hatályon
kívül helyezéséről**

Javaslat

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE
az (EU) 2018/2001, az (EU) 2019/944 és az (EU) 2024/1788 irányelvnek az engedélyezési
eljárások felgyorsítása tekintetében történő módosításáról**

{COM(2025) 1006 final} - {SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final}

A. A fellépés szükségessége

Mi a probléma lényege, és miért jelent problémát uniós szinten?

Az energiahálózati infrastruktúra döntő szerepet játszik az európai versenyképesség fellendítésében, az Unió biztonságának garantálásában, valamint az energetikai átállásban és a dekarbonizációban. Az EU energiahálózatai új és jelentős kihívásokkal szembesülnek az egyre villamosítottabb, decentralizáltabb, digitalizáltabb és rugalmasabb villamosenergia-rendszer támogatása terén, amelyet az ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrások növekvő aránya jellemez. A hatásvizsgálat három kulcsfontosságú problémát tárt fel.

Először is a meglévő és tervezett infrastrukturális projektek céljukat tekintve nem igazodnak kellő mértékben az EU energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseinek eléréséhez. Jelentős eltérés mutatkozik a határokon átnyúló villamosenergia-infrastruktúra iránti igényünk és az infrastruktúra-fejlesztés aktuális sebessége és szintje között mind az átviteli, mind az elosztóhálózat szintjén. A villamos energia esetében jelenleg nincs terv arra, hogy a 2030-ig előre jelzett, határokon átnyúló villamosenergia-szükséglet felét (66 GW-ból 32 GW-ot) miként fedezzük, és ez a különbség 2040-ig várhatóan 37 GW-ra nő. Az infrastrukturális igények kielégítésének elmulasztása akadályozhatja a rendszer dekarbonizációját, alááshatja az ellátás biztonságát, és potenciálisan a piac további széttagoztságához és magasabb energiaárakhoz vezethet. Emellett a hidrogénhálózat tervezésének és integrációjának javítása döntő fontosságú lesz az ipar rendszeroptimalizálásának és dekarbonizációjának biztosításához.

Másodszor: az infrastrukturális, megújulóenergia- és tárolási, valamint az elektromos töltőberendezésekkel kapcsolatos projektek végrehajtása túl lassú, ami növeli a projekt összköltségét, és akadályozza a rendszer dekarbonizációját. A villamosenergia-infrastruktúra projektek befejezése az elosztóhálózatok esetében akár 7,5 évig, az átviteli hálózatok esetében pedig akár 10 évig is eltarthat. A határokon átnyúló projektek esetében késedelmeket okozhat, ha nehéz megállapodásra jutni a **költségmegosztásról** azokban az esetekben, amikor a projektek a fogadó tagállamon kívül is előnyökkel járnak. Emellett a késedelmes **engedélyezési eljárások** továbbra is meghatározó szűk keresztmetszetet jelentenek.

Végül az infrastruktúra biztonságával kapcsolatban is felmerülnek aggályok. A közelmúlt fizikai és kiberbiztonsági incidensei rávilágítottak annak kockázatára, hogy ellenséges szereplők veszik célba Európa energia-infrastruktúráját, ami gazdasági költségvonzatokkal és energiarendszerünk stabilitására nézve is következményekkel jár. A harmadik országbeli szereplők is egyre nagyobb érdeklődést tanúsítanak az uniós energia-infrastruktúrába való beruházás iránt, ami növelheti az Unió energiabiztonsággal kapcsolatos kockázatoknak való kitettségét. A szándékos szabotázsakciókon túl az újonnan felmerülő kockázatok – többek között a természeti veszélyek és az éghajlattal kapcsolatos hatások – is befolyásolják az EU energia-infrastruktúrájának rezilienciáját.

Időben végrehajtott uniós szintű fellépés hiányában a jelenlegi jogalkotási és szakpolitikai keretben ezek a problémák valószínűleg továbbra is fennmaradnak vagy tovább súlyosbodnak.

Célkitűzések: Mit kellene elérni?

Az európai hálózati csomag **általános célkitűzése**, hogy biztosítsa a reziliens energia-infrastruktúra, a megújuló energia és a rugalmasság – többek között a tárolólétesítmények és az elektromos töltőberendezések – időben történő és hatékony fejlesztését Uniós-szerte. Ez lehetővé teszi az EU számára, hogy teljesítse energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseit,

beleértve az energia megfizethetőségének biztosítását a jobb összekapcsolhatóság révén, ami árkonvergenciához, a nagykereskedelmi villamosenergia-árak csökkenéséhez és a villamosenergia-árak alacsonyabb volatilitásához, valamint a termelés és a kereslet gyorsabb összekapcsolásához vezet. A kezdeményezés **egyedi célkitűzései** a következők: i. annak biztosítása, hogy a hálózatfejlesztési tervekben szereplő és közös érdekű projektként vagy kölcsönös érdekű projektként kiválasztott projektek megfeleljenek az azonosított infrastrukturális igényeknek, ii. a költségmegosztási eszközök használatának megkönnyítése a határokon átnyúló infrastrukturális projektek gyorsabb megvalósítása érdekében, iii. az energia-infrastruktúrára, a megújulóenergia- és tárolási projektekre, valamint az elektromos töltőberendezésekre vonatkozó engedélyezési eljárások lerövidítése és egyszerűsítése, valamint iv. a határokon átnyúló energia-infrastruktúra fizikai és kiberbiztonságának és rezilienciájának fokozása.

Milyen többletértéket képvisel az uniós szintű fellépés (szubszidiaritás)?

Az energiaátviteli infrastruktúra és egyre inkább a villamosenergia-elosztó hálózatok transzeurópai jellegűek vagy határokon átnyúló jelleggel és hatással bírnak. Az európai energiahálózat összekapcsolt jellege megköveteli a nemzeti és az uniós tervezés szoros összehangolását. A nemzeti szabályozás önmagában nem megfelelő, mivel a nemzeti közigazgatási szervek nem tudják irányítani a határokon átnyúló infrastruktúra-tervezést. A hatékony uniós szintű tervezés javíthatja a tiszta energiaforrások integrációját, kielégítheti a villamosenergia-piaci igényeket és biztosíthatja az ellátás biztonságát, ami hatékonyabb hálózatot eredményez, és csökkenti a hálózatbővítési igényeket.

A felülvizsgált megújulóenergia-irányelv szerinti, a megújuló energiával és az energiahatékonysággal kapcsolatos uniós fellépés hozzáadott értéket képvisel, mivel hatékonyabb és eredményesebb, mint az egyes tagállamok fellépései, valamint az európai energiarendszer átalakításának összehangolt kezelésével megakadályozza a széttöredezett megközelítés érvényesülését. Biztosítja az üvegházhatásúgáz-kibocsátás nettó csökkentését, teljes mértékben kiaknázza az európai méretgazdaságosság és technológiai együttműködés előnyeit, és biztonságot nyújt a befektetők számára az egész EU-ra kiterjedő szabályozási keretben.

B. Megoldások

Milyen alternatívák kínálóznak a célok elérésére? Van-e előnyben részesített alternatíva?

E kezdeményezés célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottság három szakpolitikai alternatívát határozott meg: 1. **Megerősített alulról építkező megközelítés** minimális további uniós szintű beavatkozással és a jelenlegi jogszabályi és szakpolitikai keret korlátozott módosításával, 2. **az alulról építkező megközelítés helyett egy inkább felülről építkező megközelítésre való áttérés**, határozottabb uniós szintű irányítással és a jogalkotási és szakpolitikai keret jelentősebb változtatásainak bevezetésével, valamint 3. **teljes mértékben felülről építkező megközelítés** a nagyszabású, határokon átnyúló infrastrukturális és energetikai projektek esetében, amely magában foglalja a *status quo* jelentős strukturális és intézményi változtatásait, valamint az uniós szintű nagyobb fokú központosítást és észszerűsítést.

A politikai megfontolások és az európai hálózati csomagra vonatkozó, végleges bizottsági jogalkotási javaslat sérelme nélkül a technikai értékelés és az alternatívák összehasonlítása (lásd a hatásvizsgálati jelentés 6. és 7. szakaszát) alapján megállapítható, hogy bár a 3. szakpolitikai alternatívának is lenne előnye, összességében **a 2. szakpolitikai alternatíva**

hatékonyabbnak, eredményesebbnek és az átfogó uniós szakpolitikai kerettel koherensebbnek tűnik. A szubszidiaritás és az arányosság szempontjából is jobb teljesítményt nyújt.

A 2. szakpolitikai alternatíva számos változtatást vonna maga után az uniós jogalkotási és szakpolitikai keretben, beleértve a következőket célzó intézkedéseket: i. nagyobb átláthatóság, ellenőrzés és koordináció biztosítása a **hálózattervezés** terén mind uniós, mind nemzeti szinten, hiánypótlási mechanizmus bevezetése az infrastrukturális igények kielégítése érdekében, valamint a nem vezetékes megoldások és belső vezetékek jobb beépítése, ii. az átláthatóság fokozása és az elvek megerősítése a **költségmegosztás megkönnyítése** és a **projektek önkéntes összevonására** vonatkozó keret létrehozása érdekében, iii. jogalkotási módosítások a határokon átnyúló, nemzeti átviteli és helyi elosztóhálózatokra, valamint a megújulóenergia- és tárolási projektekre és az elektromos töltőberendezésekre vonatkozó **engedélyezési eljárások további felgyorsítása és egyszerűsítése** érdekében, iv. további követelmények bevezetése a határokon átnyúló villamosenergia-infrastruktúra **fizikai és kiberbiztonságának fokozása** érdekében.

Mi az egyes érdekelt felek álláspontja? Ki melyik lehetőséget támogatja?

Az előnyben részesített alternatívában foglalt intézkedéseket széles körben támogatják az érdekelt felek álláspontjai, amelyek azonban néhány kérdésben eltérnek egymástól (lásd a 2. mellékletet). A válaszadók többsége egyetért azzal, hogy hatékonyságának növelése érdekében az érdekelt felek szerepére is kiterjedően felül kell vizsgálni a tízéves hálózatfejlesztési tervek jelenlegi **irányítási keretét**. Továbbá a válaszadók mintegy fele állítja, hogy a tízéves hálózatfejlesztési terv jelenlegi folyamata nem azonosítja az infrastrukturális hiányosságokat. Az érdekelt felek eltérően vélekedtek arról, hogy a tízéves hálózatfejlesztési tervnek felülről építkező megközelítést kellene-e alkalmaznia az infrastruktúra-tervezés során, mivel a rendszerüzemeltetők inkább a *status quo* részesítik előnyben. Az érdekelt felek többsége szerint az **engedélyezés** jelenti a legnagyobb akadályt annak biztosítása előtt, hogy az európai hálózat az energetikai átálláshoz szükséges mértékben fejlődjön. Az érdekelt felek további intézkedéseket szorgalmaztak a megújulóenergia- és tárolási projektek engedélyezésének felgyorsítása érdekében is.

C. Az előnyben részesített alternatíva hatásai

Melyek az előnyben részesített alternatíva előnyei?

A 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan jelentős gazdasági, környezeti és társadalmi előnyökkel jár, és csökkenti az érdekelt felek adminisztratív és alkalmazkodási költségeit.

A 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan jelentős **költségmegtakarítást eredményez az energiarendszerben**. A jobb **energiainfrastruktúra-tervezés** optimálisabb és reziliensebb hálózathoz vezetne, ami 2040-ig évi 14 milliárd EUR-val csökkentené a rendszerköltségeket, és évi 8 milliárd EUR nettó megtakarítást eredményezne. A jobb **költségmegosztási keret** megkönnyítené a határokon átnyúló projektek megvalósítását és gyorsabb végrehajtását, ami a társadalmi-gazdasági jólét szempontjából jelentős előnyökkel járna. Emellett a 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan felgyorsítja az **engedélyezést** és ezáltal a projektek végrehajtását, ami az elkerült késedelmi költségek tekintetében várhatóan előnyökkel jár a projektgazdák számára. Végül **az energia-infrastruktúra fokozott biztonsága** révén a 2. szakpolitikai alternatíva abból a szempontból is előnyökkel járhat, hogy elkerülhetővé teszi a gazdasági jólét visszaesését és a javítási költségeket.

Ezek a megtakarítások a **versenyképesség** javítása és **társadalmi előnyök** teremtése révén előnyösek lennének a fogyasztók, a villamosenergia-termelők és a rendszerüzemeltetők

számára. Az energiarendszer alacsonyabb költségei mérsékelnék a hálózati díjak emelkedését a fogyasztók, köztük az ipar számára. A 2. szakpolitikai alternatíva pozitív hatást gyakorolna a **digitalizációra** is azáltal, hogy nagyobb hangsúlyt helyez a nem vezetékes megoldásokra és az engedélyezési eljárások digitalizálására. Végezetül a 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan **csökkenti** a vállalkozások (köztük az energiatermelők, a projektgazdák, az átvitelrendszer-üzemeltetők és az ENTSO-k) **adminisztratív és alkalmazkodási költségeit** az infrastruktúra-tervezés, a közös érdekű projektek és a kölcsönös érdekű projektek kérelmezési és értékelési folyamatai, valamint az engedélyezési eljárások egyszerűsítése révén. Ami a **környezeti előnyöket** illeti, az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva a szén-dioxid-kibocsátás csökkenéséhez vezethet (körülbelül 27 millió tonna/év mértékben).

Milyen költségekkel jár az előnyben részesített alternatíva?

Az értékelés szerint a 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan nem fejt ki jelentős negatív gazdasági, társadalmi vagy környezeti hatást. Egyes intézkedések azonban korlátozott **megfelelési többletköltségekkel** járhatnak egyes érdekelt felek számára. A **vállalkozások** számára a 2. szakpolitikai alternatíva további adminisztratív és alkalmazkodási költségekkel járhat az átvitelrendszer-üzemeltetők és a projektgazdák esetében az infrastrukturális igények azonosításában és a nyomon követésben betöltött szerepükkel, valamint a biztonsággal kapcsolatos új jelentéstételi követelményekkel összefüggésben. Ezeket a költségeket vagy korlátoznák, vagy más intézkedésekkel ellensúlyoznák, ideértve bizonyos tervezési feladatoknak a Bizottság általi átvételét az ENTSO-któl, a tízéves hálózatfejlesztési terv csökkentett gyakoriságát és egyszerűsítését, valamint a közös érdekű projektek és a kölcsönös érdekű projektek egyszerűsített kérelmezési eljárásait. Az egyszerűsített és digitalizált engedélyezési eljárások csökkentenék a vállalkozások adminisztratív terheit is. A vállalkozások éves költségmegtakarítása releváns adatok hiányában nem becsülhető meg teljeskörűen, ugyanakkor megállapítható, hogy a 2. szakpolitikai alternatíva ismétlődő költségmegtakarítást fog eredményezni. Emellett a kezdeményezés várhatóan nem ró további költségeket a **polgárokra**.

A tagállamok és a nemzeti hatóságok számára a 2. szakpolitikai alternatíva rövid távon adminisztratív többletköltségekkel járna a felülvizsgált jogszabályi keret végrehajtásához kapcsolódóan (lásd alább). Végezetül a 2. szakpolitikai alternatíva többletköltségeket ró a **Bizottságra és az ACER-re**, amelyek nagyobb szerepet vállalnának az infrastruktúra-tervezésben.

Milyen hatást gyakorol a fellépés a kkv-kra és a versenyképességre?

Ez a kezdeményezés a versenyképességre vonatkozó fenti megfontolásokon túl várhatóan nem gyakorol konkrét hatást a kkv-k versenyképességére. Az EU hálózatának bővítése és korszerűsítése a megújuló energia fokozott alkalmazásával együtt javítani fogja a villamos energiához való hozzáférést és növelni fogja az ellátást, ami valamennyi szereplő, köztük a kkv-k javát szolgálja. Ez valamennyi fogyasztó számára **csökkenteni fogja az energiarendszer költségeit**, és ezáltal csökkentheti az ellátási költségeket.

Jelentős lesz-e a tagállamok költségvetésére és közigazgatására gyakorolt hatás?

A 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan korlátozott hatást gyakorol az érintett nemzeti hatóságok költségvetésére és közigazgatására. Előfordulhat, hogy a tagállamoknak további erőforrásokat kell elkülöníteniük a felülvizsgált **költségmegosztási** folyamat támogatására, különösen annak érdekében, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok értékeléseket végezhesenek és döntéseket hozhassanak a potenciális projektekről, és részt vehessenek a területükön kívüli projektek szabályozásában. További erőforrásokra lehet szükség a

felülvizsgált **engedélyezési rendelkezések** végrehajtásához is, többek között annak érdekében, hogy az engedélyező hatóságok rendelkezzenek a szükséges személyzettel, készségekkel és eszközökkel. Ezeket a további rövid távú költségeket azonban hosszú távon várhatóan ellensúlyozzák az egyszerűsített, egyszerűbb, gyorsabb és digitalizált eljárások előnyei.

Lesznek-e egyéb jelentős hatások?

Egyéb hatások nem várhatók. A 2. szakpolitikai alternatíva várhatóan hozzájárul az infrastruktúra-tervezés és -irányítás, valamint az engedélyezés jelentős egyszerűsítéséhez az Unióban (lásd a 8.2. szakaszt).

Arányosság

Az értékelés szerint a 2. szakpolitikai alternatíva képes hatékonyan és eredményesen teljesíteni az európai hálózati csomag célkitűzését anélkül, hogy jelentős többletköltségeket róna az érintett szereplőkre. Nem lépné túl az e kezdeményezés célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket, ezért arányosnak tekinthető.

D. További lépések

Mikor kerül sor a szakpolitikai fellépés felülvizsgálatára?

A Bizottság egy sor mutató alapján (lásd a 9. szakaszt) nyomon fogja követni és értékelni fogja a jogszabály hatásait, lehetővé téve az egyedi és operatív célkitűzések megvalósítása terén elért eredmények mérését. Az új jogszabály hatékonyságának felülvizsgálatára 2032 végéig kerülhet sor, amikor az új keret alapján a közös érdekű projektek és a kölcsönös érdekű projektek második kiválasztási folyamatának le kell zárulnia.